

«Δημήτρια 2025» - 26η ημέρα: Ομιλία με τον Ιερομόναχο π. Γρηγόριο Ξενοφωντινό

/ [Ενορίες](#)

Συνεχίστηκαν το απόγευμα της Πέμπτης 23 Οκτωβρίου 2025, για 26η μέρα οι εορταστικές εκδηλώσεις με την επωνυμία [«Δημήτρια 2025»](#) στον [Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου, Δήμου Αγίου Δημητρίου](#), με ομιλία του Οσιολογιωτάτου Ιερομονάχου π. Γρηγορίου εκ της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος Αγίου Όρους ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Τίς ασθενεί και ουκ ασθενώ;»

Στην αρχή της ομιλίας του ο π. Γρηγόριος έκανε αναφορά στον εγωκεντρισμό και τον ατομισμό που κυριαρχεί στον άνθρωπο: «Αυτή τη σιωπηλή αλλά ισχυρή διάβρωση της καρδιάς που οδηγεί τον άνθρωπο από την κοινωνία στο “εγώ”, από την αγάπη στην αυτάρκεια, από την Εκκλησία στην απομόνωση. Δεν είναι μόνον

κοινωνικό φαινόμενο. Δεν είναι μια μοντέρνα ψυχολογική τάση. Είναι μία πνευματική πληγή, βαθιά και διαβρωτική. Είναι παραμόρφωση του ανθρώπινου προσώπου, είναι άρνηση της εικόνας του Θεού μέσα μας», είπε ο ομιλητής.

Και πρόσθεσε: «Συχνά λέμε: “Πονάω για σένα, συμπονώ, προσεύχομαι για σένα...” Αλλά στην πράξη πόσο βαθιά πονά η καρδιά μας; Είναι εύκολο να λυπηθούμε για λίγο, να δώσουμε μια συμβουλή, να κάνουμε μια ευχή. Το δύσκολο είναι να σταυρωθούμε εσωτερικά. Το δύσκολο είναι να υιοθετήσουμε τον άλλο, να μπορούμε στον πόνο του, χωρίς να τον κρίνουμε, χωρίς να φοβηθούμε, χωρίς να αποστραφούμε τον σταυρό του».

Εν συνεχεία, θέλοντας να αναλύσει τον τίτλο του θέματος της ομιλίας του «Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ;» (Β΄ Κορ. 11,29), μεταξύ των άλλων ανέφερε: «Η φράση του Παύλου πρέπει να γίνει καρδιακή στάση: “Ασθενεί κάποιος; Δεν πονά η καρδιά μου;” Αυτό σημαίνει να είσαι μέλος του Σώματος του Χριστού: Όταν πονά το ένα μέλος, συμπάσχει όλο το σώμα (Α΄ Κορ. 12:26). “Ο κόσμος σήμερα αναζητά λόγο ελπίδας. Όλοι μας αναζητούμε ένα βλέμμα που να μη σκανδαλίζεται, μια καρδιά που να μας αγκαλιάζει χωρίς όρους, έναν λόγο που να μη καταδικάζει αλλά να λυτρώνει.

Ο Χριστός δεν είπε: “Έλα όταν γίνεις τέλειος”. Δεν είπε “δεν σε καταλαβαίνω”, αλλά “Δεϋτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς” (Ματθ. 11:28)”, υπογράμμισε ο ομιλητής.

Σε άλλο σημείο ο π. Γρηγόριος τόνισε: «Αν θέλουμε να λεγόμαστε Χριστιανοί, πρέπει να ζούμε την αγάπη όχι ως θεωρία, αλλά ως βίωση του ξένου πόνου ως δικού μας. Πρέπει να δίνουμε χώρο στον αδελφό μας να ανασάνει, να πέσει, να σηκωθεί, να ξαναπέσει, και να βρει σε εμάς την ανοιχτή αγκαλιά του Θεού. Ο Χριστιανός που δεν ασθενεί με τον ασθενή, δεν έχει κοινωνία με τον Χριστό. Ο πνευματικός πατέρας που δεν πονά, δεν οδηγεί στη σωτηρία. Ο πιστός που κρίνει και απορρίπτει, δεν αγαπά – και άρα δεν σώζεται. Ας κάνουμε, λοιπόν, αυτό το ρητό του Παύλου δική μας προσευχή, δική μας πορεία: «Ασθενεί ο αδελφός μου; Ας ασθενώ κι εγώ. Πέφτει; Ας πέσω στα γόνατα για αυτόν. Μόνο τότε η Εκκλησία γίνεται σπίτι Θεού, καταφύγιο για κάθε τραυματισμένο, τόπος Αναστάσεως».

Κλείνοντας την ομιλία του ο π. Γρηγόριος, προέτρεψε το πολυπληθές ακροατήριο στα εξής:

«Να φύγουμε σήμερα από εδώ όχι μόνο με έναν καλό λόγο στο νου, αλλά με μία απόφαση στην καρδιά:

Να αδειάσουμε λίγο τον εαυτό μας, να κάνουμε χώρο για τον άλλον,

Να ξαναχτίσουμε την οικογένειά μας με θυσιαστική αγάπη,

Να επουλώσουμε σχέσεις, να σταθούμε με αληθινό ενδιαφέρον δίπλα στον αδελφό μας,

Να κοινωνήσουμε Χριστό και να γίνουμε εμείς κοινωνία Χριστού.

Ας βγούμε από το εγώ μας. Ας μπούμε στην κοινωνία της αγάπης.

Διότι, όπως λέει και ο Απόστολος Παύλος: “ζῶ δε οὐκέτι ἐγώ, ἀλλὰ ζῇ ἐν ἐμοί Χριστὸς (Γαλ. 2,20)”».

Ακολούθησε διάλογος μεταξύ του ομιλητή και του ακροατηρίου στο καθιερωμένο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» που πραγματοποιείται εντός του Ιερού Ναού.

Η 26η μέρα ολοκληρώθηκε με την Κατανυκτική Αγρυπνία, στην οποία λειτουργός και ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Αναγνωστάκης, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Αφιδνών.

Έψαλε βυζαντινός χορός «Βυζαντινοί Υμνωδοί» υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτου κ. Παυλάκη Σπυρίδωνος.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

